

NEA HUND



NR. 2

SEPTEMBER 1992

ÅRGANG 10



LEDEREN har ordet

Det er med et visst vemod jeg nå setter meg til for å skrive denne lederen til Neahund. På siste styremøte måtte vi nemlig ta den tunge beslutningen om å avlyse hundeutstillinga i 1993.

Som mange av dere er kjent med vedtok helse- og sosialstyret i Selbu tidligere i høst et generelt forbud mot å arrangere hundeutstillinger i Selbuhallen. En dispensasjonssøknad for vår planlagte utstilling i 1993 ble heller ikke akseptert av overnevnte organ. Da det ikke finnes noe alternativ til Selbuhallen hadde ikke styret noe valg. Hundeutstillinga 1993 er nå definitivt avlyst.

Dersom ikke noe helt spesielt skulle dukke opp, ser det ut til at en 9-årig utstillingstradisjon definitivt er over - i regi av STBK. Utstillinger i sommerhalvåret har vi jo forsøkt tidligere - uten noen spesiell suksess.

Deppe

- kan man jo ikke holde på med så lenge i gangen.... Verden haster jo videre. Torsdag 17. september får vi igjen besøk av Per Jostein Matre. Denne gangen "dette" han ned på Værnes for å fortelle oss det nyeste nye om agresjon og dominans - før han fortsetter til Bardufoss. Jeg tror dette kan bli en interessant kveld.

Søndag 20. september drar trekkhundgruppa igang en "glemt" tradisjon med handikap-kjøring - i samarbeid med Yngres Sanitetsforening. Vi håper at dette kanskje kan danne opptakten til en fast klubbakтивitet - hvor denne typen aktivitet i sommerhalvåret kan gå som et fritidsilbud til funksjonshemmede i Selbu.

Denne gangen får vi hjelp av 6 hundespann fra Inntrøndelag Trekk- og Brukshundklubb. Passasjerene, som skal få nyte turen med hundespann fra Synnåsen til Hersjøhytta, er allerede valgt ut.

Trekkhundgruppa håper at medlemmer fra STBK også møter opp i 11-tida - med eller uten hund - for å få en fin høstoplevelse med hunder og mennesker.

SELBU TREKK- OG BRUKSHUNDKLUBB

Leder	Stig Meier Bergtlf.	817547
Sekretær	Tove Størseth	819847
Kasserer	Olga Mari Hammerfjell	818719

Brukshundkomité		
	Stig Meier Berg	817547
	Brit-Eva Wisth	819315
	Peder P. Evjen	818320
	Magnar Rolseth	821879

Trekkhundkomité		
	Ola Kjosnes	817551
	Gunnar Helge Guldseth	819126
	Torger Sletner	818698

Utstillingskomité		
	Olga Mari Hammerfjell	818719
	Brit-Eva Wisth	819315
	Wenche Randi Krogstad	817547

Støttekomité		
	Tove Størseth	819847
	Ingfrid Viken	817856
	Astrid Pedersen	817676
	Sølvi Andersen	817236

Valgkomité	Ivar S. Hanem	-
	Julie Langli	-

Revisorer	Brynjolv Haave	819611
	Edvin Dahlø	819973

Materialforvalter	Brit-Eva Wisth	819315
--------------------------	----------------	--------

Ill. forside: URSULA WILBY
fra svensk "Hundsport"



NEA HUND

Organ for Selbu Trekk- og Brukshundklubb.
Utkommer 3 ganger pr. år.
Abonnement oppnås ved å tegne støtte-medlemskap i STBK.

Redaktører

Wenche Randi	
Krogstad	tlf. 81 75 47
Mari Kristin Flønes	81 76 08

Skrevet og kopiert ved
Selbu DataSats

Medlemskontingent pr. kalenderår:

Familie	kr.	100,-
Hovedmedlem	kr.	75,-
Ungdomsmedlem	kr.	40,-
Støttemedlem	kr.	40,-

Postgirokonto	0803 2 09 45 55
Bankgirokonto	4285 07 90234

AKTIVITETER SIDEN SIST

Vår og sommersesongen -92 er over. Klubben har ikke vært over-aktiv, men noe har da skjedd siden sist.

Søndag 26. april var Per Jostein Matre igjen i bygda og hadde en hel dag "kursing" med oss på Selbu videregående skole. Vi lot kurset være åpent for alle interesserte og det var stort oppmøte fra hele Trøndelag. Det kom lavinehundfolk både fra Verdal og Trondheim, 3 akitaeiere fra Innherred, en ulvehundeier fra Hommelvik, jakthundfolk fra Selbu samt medlemmer fra STBK. Alle sammen hadde stort utbytte av timene de var her.

Etter påske startet STBK dressurkurs med 5 deltakere med Stig som instruktør m/egen hund. Oppmøtet av de enkelte ble noe sporadisk utover våren, men to avla appellmerkeprøve med godt resultat, nemlig Mari Kristin Flønes m/ Darrag (schäferhund) - 165 p. og Stig Meier Berg m/ Tani (akita inu) - 164,5 p.

Det åpne medlemsmøtet med Torill Kvaløysæter som ble avholdt den 20. mai, var en heller flau opplevelse når det gjelder oppmøte. Kun styremedlemmer fra STBK pluss et par til var til stede på kvelden. Torill hadde heldigvis hatt en fin formiddag på videregående med interesserte elever. For dem som møtte

opp om kvelden ble det også en lærerik opplevelse.

Vinterens og vårens miljøtreninger på Teigen ble flyttet til Kjosnesvollen i slutten av mai. Som vanlig var det de samme som møtte opp der, men vi hadde noen fine søndager med sporsøk og grilling. 31. mai hadde vi besøk av sporinteresserte folk fra byen. De fikk en liten innføring i hvordan det hele foregikk. - Dette er en aktivitet som anbefales for de som er glad i skogen og liker å holde på med noe morsomt sammen med hunden sin.

Det har gått tregt med istandsettingen av vollen. Arnar Haugen har gjort ferdig muren rundt den nyinnsatte ovnen. Stig har malt tak og reparert salongbordet. Nå mangler det maling av vinduskarmer og skifting av ødelagte ytterbord på nordveggen. Så skal hytta settes inn med spillolje. Kom oppover og ta i et tak!

Takket være noen ildsjeler (nevner ikke navn) er agilityløypa rustet opp med nye hinder og istandsetting av gamle. Vi har ryddet skogbunnen for kratt og uønsket vegetasjon, så nå er det bare å møte opp på Teigen til trening hver onsdag utover høsten. Løypa kan selvfølgelig brukes når som helst - hver enkelt tar ansvar for sin fremferd der inne!

UTSTILLINGS- OG PRØVERESULTATER

RESULTAT fra Gunda Olden:

Mo i Rana, 25. - 26. april -92

Welsh corgi cardigan NSUCh Bárvas Bell Ami Chevy	CK - BIR
Slovakisk kuvasz Bárvas Flickan	1 AK - 1 VK - Cert - BIR
Irsk ulvehund Gallerita's Tordis Bárvas Davidova	1 JK - 1 JKK - HP - 3 VK 1 valp - BIR - BIG

Orkanger, 23. mai -92

Irsk ulvehund Bárvas Davidova	1 valp - BIR - BIG - 4 BIS
Eng. cocker spaniel Sol-Wa-Dalens Tiril Gråskinna	1 valp - BIR - BIG

Oppdal, 21. juni -92

Irsk ulvehund Bárvas Davidova	1 valp - BIR - BIG - 4 BIS
Eng. cocker spaniel Sol-Wa-Dalens Tiril Gråskinna	1 valp - BIR - 2 BIG

Trysil, Ulvehundspesialen

Bárvas Davidova	1 JK - 2 JKK - HP
-----------------	-------------------

Trondheim, "Hun'dagan"

Eng. coker spaniel Sol-Wa-Dalens Tiril Gråskinna	1 valp - BIR - 2 BIG
---	----------------------

RESULTAT fra Ragnar Helsingren:

Trondheim, 9. - 10. mai -92

Alaskan malamute Marshall Taro	1 JK - 1 JKK - HP - 1 VK
-----------------------------------	--------------------------

RESULTAT fra Mari Kristin Flønes:

Trondheim, 9. - 10. mai -92

Schäferhund

Sjetnehagens Darrag

1 AK - CK - 3 BHK

RESULTAT fra Stig Meier Berg:

Stiklestad, 1. august -92

Akita Inu

Midvinternattens Tanime

1 JK - 1 JKK - HP - 1 VK - Cert - BIR -
2 BIG

RESULTAT fra Wenche R. Krogstad:

Trondheim, 9. mai -92

Eng. cocker spaniel

Tomboys Sugar Rose - Lita

1 JK - 2 JKK - HP

VILTSPORPRØVER:

Ogndal 13. juni -92

Lita

1. premie m/HP, prøvens beste hund

Lånke 29. august -92

Lita

1. premie, prøvens nest beste hund



Sakset fra boken "Min beste venn" kap. 8 av Marie Hansson,

Del 1:

Aktivisering på riktig måte

Vi skal nå aktivisere hunden på en måte som er riktig og ikke stresser hunden. Først skal vi nok en gang se tilbake på det opprinnelige liv som ligger bak våre hunder. Når ulvene ikke sprang på jakt og ikke lekte med hverandre daglig, hva gjorde de da? Jo, de streifet omkring. Mosjon er altså noe våre hunder trenger. Men mosjon som ligner vandringen.

BALANSE

På streifturene ferdedes ulvene over store områder. Oppover og nedover bakker, opp over steiner, under greiner, balanserte på steiner over et vassdrag. Det er vel ingen som inbiller seg at ulven gikk på asfalterte stier? Det betyr at ulven likesom hunden har en aldeles fantastisk balanseevne. De er både flinke og de elsker å bruke balanseevnen. Så balanseøvelser er viktig for våre hunder. Det er en øvelse som krever konsentrasjon av hunden - for at den ikke skal falle ned. Og dette fører til at den også mosjonerer "balanseevnen" i hjernen.

NESEARBEID

På sine turer rundt om i terrenget brukte ulvene luktesansen hele tiden. Muligheten til å overleve var avhengig av at de arbeidet med

nesen for å finne byttet. Altså er nesearbeid noe våre hunder aldri kan få for mye av. Bare å gå rundt og "sløvlukte" på en spasertur er ikke vanskelig. Det er som å bla i en avis og bare lese litt her og der. Får derimot hunden følge et spor som man har lagt ut, da er det arbeide. Da må hunden konsentrere seg for å klare det. Dessuten elsker de fleste hunder å få bruke nesen sin. Det er jo deres måte å få informasjon om verden på.

PROBLEMLØSNING

En snusende ulv som går over et område støter før eller siden på et problem. Ulven har ingen snill eier som skynder seg frem for å hjelpe... Et problem kan være å finne ut hvordan man skal overliste et byttedyr. Et annet problem kan være å ta seg frem der det er vanskelig. Man vil kanskje f.eks. over en fossende elv fordi man kjenner lukten av et byttedyr på den andre siden. Der blir det et "omvegsproblem", fordi man må gå rundt for å komme dit man vil. Problemløsning er altså en annen del av de øvelsene hunden ikke kan få nok av. Dessverre er vi menneskene alt for "snille" slik at vi skynder oss og hjelper den stakkars hunden, slik at den ikke rekker å løse problemet selv. Har man bare tid, skal man

prøve å vente og se om hunden ikke selv f.eks. kan sno seg ut av et snodd koppel. Eller finne hullet ut når den har kommet på feil side av et gjerde eller en hekk. Eller selv plukke opp leker som har falt ned mellom to trappetrinn. Siden kan man i tillegg finne på egne problem som hunden får løse. Mer om det senere.

INNKLÆRING FOR MORRO OG TIL NYTTE

Til slutt lærer selvsagt ulven av sine erfaringer. "Den jaktmetoden lykkedes, den må vi bruke senere også". "Hopper jeg der så glir jeg og faller i vannet som forrige gang". Dersom ikke ulven lærte av sine erfaringer, skulle den ikke bli gammel.

Å lære av sine erfaringer gjør selvsagt hunden også. Har man en gang hoppet opp i vinduet og fått en blomsterpotte over seg, så gjør man sannsynligvis ikke det igjen - i hvert fall ikke med det første. På samme måten lærer man av de morsomme erfaringene, bare ennu raskere. "Dersom jeg tigger av tante Augusta med et utsultet blikk, får jeg en kake, for det har jeg fått før".

Men av de andre avsnittene balanse, snusing og problemløsning får vi aldri gitt hunden like mye som ulven får, derfor får vi finne på litt ekstra i avsnittet "Innlæring for morro og til nytte".

KOS DERE SAMMEN INNENDØRS

Nå skal vi se litt på alle mulighetene ved aktivisering. Når man først har kommet på tanken om hvordan man finner på øvelser, finnes det uendelig mye man kan lære hunden sin. Dette er ting man kan drive med i ledige stunder. Man trenger vanligvis ingen medhjelpere eller noen spesiell utrustning. Man trenger heller ikke å gå ut, men kan holde på inne på kjøkkengulvet, noe som er en klar fordel om vinteren når det er mørkt og hustrig ute. Nå slipper man å kle på seg mye klær og ta på koppel, slipper og finne en gatelykt for å få lys. Det er faktisk mulig å holde på inne, noe de fleste ikke tenker på. Bare hunden får mulighet til å gjøre fra seg ute og får nok mosjon, kan man kose seg sammen i ledige stunder med små aktiviseringsøvelser.

SYK HUND

Er hunden din syk, rekonvalesent og ikke får gå ut og mosjonere som vanlig? Da har du sikkert problemer med å sysselsette den. Da er løsningen å finne på ting som hunden kan gjøre uten å anstrenge seg som kompensasjon for den manglende mosjonen. Du kan sikkert finne aktiviteter som hunden kan gjøre uten å anstrenge den syke kroppsdelene.

Har hunden din vondt i en labb eller et ben så kan den jo ligge nede og røre hodet på ulike måter. Den

kan lære seg å nikke og skakke på hodet, se til høyre og venstre m.m. Den kan løfte en frisk framfot noen centimeter opp fra gulvet om du lærer den det, selv om den ligger nede. Det finnes alltid noe man kan pussle med, det spiller ingen rolle hva det er. Det er innlæringen som er nyttig.

AKTIVISERINGENS PRINSIPP

Hemmeligheten med aktiviseringskunsten er at her velger du selv hvilke øvelser som morer deg og din hund! Det finnes mye å velge blant fra de fire puktene: balanseøvelser, neseøvelser, problemløsninger og innlæring til glede og nytte. Noe fra hvert punkt passer sikkert for deg og din hund. Syns ikke du det er morsomt, så vil heller ikke din hund synes det. Meningen med aktivisering er å la hunden få arbeide med hodet, få litt "hjernegymnastikk", jo mer desto bedre. Det er når hunden jobber, tenker, forsøker å forstå at den bruker energi. Hundene er jo født til å løse oppgaver og de blir fornøyde og glade når de får chansen til å gjøre det. De blir lydige av den kontakten de får med sin trener og dessuten så trøtte at de ikke lenger har lyst til å være "brysomme". Man kan si: Jo mer aktivisering, desto mer en lydig og harmonisk hund.

Finner du en øvelse som du selv trives med, men som synes vanskelig for hunden din; bruk den! Jo vanskeligere det er for hunden,

desto mer tar det på kreftene og desto trøttere blir den. Og det er jo det som er hensikten. Det var derfor jeg var så sta at jeg ville lære min hund Mirja å apportere. Vi fikk noe å holde på med hver dag, selv om det selvfølgelig trengs mer enn 10 minutters aktivisering pr. dag.

Drømmen er altså en hund som lærer sent! En lettlært hund får man bare problemer med, ettersom man da hele tiden må finne på nye øvelser! Har man først lært hunden en øvelse tar det ofte bare noen sekunder å gjennomføre den, og da brukes det selvfølgelig ikke mange krefter ...

BEGYNN FORSIKTIG

Her følger de fire aktiviseringspunktene med forslag til øvelser. Flere hunder har utført disse øvelsene så det er ikke umulig det som beskrives. Tenk på å bruke kunskapen om belønning og ros, pauser og steg-for-steg-trening her også. Man må selvfølgelig begynne på et så lett nivå at hunden ikke kan mislykkes. Gjør den det blir jo ikke viljen til å fortsette så stor. Så kan man øke vanskelighetsgraden litt etter litt. Bli det for vanskelig en gang, så gjør man det bare litt lettere ved neste forsøk. Så gjelder det bare å ha fantasi nok til at man kan utvikle øvelsene slik at de blir vanskeligere og vanskeligere hele tiden.

BALANSE

De fleste balanseøvelsene må gjøres ute. Men som vi skal se senere finnes det noen ting man kan gjøre inne også.

UTE

Utendørs er det lett å finne balanseøvelser. Naturen er full av balansehinder og vi kan også bruke andre ting til redskap.

I skogen vrirler det av stokker, stener og stubber. Det er bare for hunden å hoppe opp. Dersom man går langs en veg eller sykkelsti finnes det kanskje ikke så mange hinder å gå opp på. Bruk da ting som er satt dit av mennesker. Kanskje en benk (selvfølgelig om hunden ikke skitner til), vegvesenets sandkasser eller en kantsten som står opp.

Vurder på forhånd:

Det er så mange ulike former på naturens balansehinder at det blir mange vanskelighetsgrader. Gå frem i riktig rekkefølge, d.v.s. begynn lett og øk vanskelighetsgraden, og din hund vil etterhvert få en enorm selvtillit og kommer sjelden til å misslykkes.

Tenk også på å tilpasse hinderne til din hund. Har den f.eks. dårlig kne eller hofteledd får man ta det forsiktig med hopping opp og ned. Da bør hinderne heller ikke være for høye. Er det en stor og tung hund kan den ha problemer med visse

typer hinder. Prøv dere fram og unngå det hunden din opplagt ikke klarer.

OBS! Dersom hunden din skulle falle ned, så kommer det ofte av at hunden hopper ned enten for at den er utålmodig eller for at den synes det er litt ekkelt. Men det kan også være at den er ukonsentrert. **IKKE TRØST**, da synes den at det er farligere enn det egentlig er. Ta det med ro, oppmuntre, og begynn fra begynnelsen..

Kommandoord?

Det er en fordel om du bruker samme kommando hver gang hunden skal balansere på noe. Da vet hunden hva du vil ha den til å gjøre selv om klatreobjektet ser merkelig ut. Si f.eks. "klatre", "opp på stoken" eller "opp på stenen".

Innlæringen:

Å lokke hunden opp på noe bruker ikke å være vanskelig dersom det ikke er for høyt. Vanligvis holder det med oppmuntrende stemme og en bevegelse som peker oppover. Noen ganger kan det være nødvendig med en lokkende godbit som hunden får når den har kommet opp.

En stokk kan brukes til å lære seg å skille mellom å hoppe over og opp på stokken, og å gå under. Varies tonefallet så hunden hører forskjellen.

En kantsten som hunden skal hop-

pe opp på er ikke spesielt høy, det vanskeligste med den er at den er så smal. Det er ikke plass til mye mer enn fire labber på den. Til og med hunder som er glad i å balansere har problemer med å bli stående på stenen. De har hoppet opp, men umiddelbart rast ned på den andre siden. Kanskje må man tilbake til samme sten mange ganger før hunden får hunden greier å bli stående på toppen. Hunden kommer til å stå og vingle med labbene tett sammen, men med stor konsentrasjon går det bra.

Ekstra vanskelig:

For å øke vanskelighetsgraden ytterligere sier du kanskje "sitt" eller "ligg" når hunden er oppe på noe. Å legge seg ned på en ujevn sten eller en rund stokk krever stor konsentrasjon av hunden. Til slutt kan du ved hjelp av avstandsdirigering få hunden til både å sitte, stå og ligge på stokken eller stenen. Det krever selvsagt at hunden på forhånd kan sitt, stå og ligg på bakken....

Man kan også lære hunden å snu og gå tilbake på stokken uten å hoppe ned. Si f.eks. "snurre" og vis hunden ved hjelp av en godbit i hånden hvordan den skal snu seg sakte rundt. Det er du som bestemmer når hunden skal få hoppe ned - det gjør det ennu vanskeligere for den.

I ET TRE

Har man hage, har man kanskje også fruktrær eller noe annet lite tre. Forutsetningen er at hunden ikke er for liten og at grenene på treet ikke er for høyt opp. Da kan hunden lære seg å stå på bakbena og lete etter godbiter i treet.

Dersom man lærer hunden å lete oppover noe, har man også nytte av det når hunden skal lete etter andre ting. Det tar mye lenger tid og krever mer anstrengelse av hunden når den skal søke gjennom både "fuggel, fisk" og "midt i mellom".

Vurder på forhånd:

Selvfølgelig skal man ikke gjøre dette forlenge av gangen, ettersom det belaster hundens bakparti. Har man en hund som er syk eller er dårlig i bakbena/hoftene går det kanskje ikke i det hele tatt.

Kommandoord?

Si "søk godbit" likesom når hunden leter på bakken.

Innlæringen:

Man legger først en god godbit på en gren nære bakken slik at hunden kan se den. Kanskje er hunden av den typen som tenker som så at "venter jeg bare lenge nok, eller sitter stille og ser søt ut, mykner sikkert matmor til slutt og plukker ned godbiten igjen ...". Hjelp ikke hunden! Vær helt rolig og vent til hunden har løst problemet selv.

Dersom hunden gir opp, kan du hisse den opp litt ved å vise den godbiten i treet igjen. Etterpå kan du legge flere og flere godbiter i treet. I tillegg til at denne øvelsen krever god balanse, må hunden også bruke nesen for å finne godbitene. Og problemløsning når den må finne ut at den må gå rundt treet for å nå frem til en gren. Dersom godbiten faller ned må hunden finne den i gresset under. Ikke vis hunden at godbiten har falt ned eller hvor den ligger - la den løse problemet selv.

En del små og smidige hunder kan faktisk klatre i trær! De klatrer mellom grenene nesten som små aper.

Ekstra vanskelig:

Det blir vanskeligere og vanskeligere jo flere godbiter du legger oppi treet og dessto vanskeligere du legger bitene. Du kan til og med legge godbiter under litt løs bark på stammen. Du kan også la hunden vente ute av syne slik at den ikke ser hvor du legger godbitene.

PÅ EN STIGE

Kanskje har du en gammel trestige i hagen. Den vil bli et utmerket hinder for hunden.

Denne øvelsen krever stor konsentrasjon av hunden.

Vurder på forhånd:

Dette er ganske vanskelig. Dersom hunden er ukonsentrert kan den

falle ned og slå seg. Tren når hunden er rolig og støtt den med en hånd. En ung hund er ofte for ustabil i kroppen og skal derfor ikke trenes i denne øvelsen ennå.

Kommandoord?

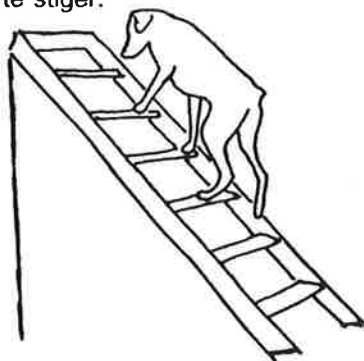
Fortsett å si "klatre" eller "opp på ..." som du har sagt ved andre balanseøvelser.

Innlæringen:

Du kan begynne med å la stigen ligge ned på bakken, selv om en del hunder ikke forstår vitsen ved å gå på trinnene når de er så nær bakken. Noen tror til og med de er flinke når de kan unngå å gå på trinnene som det er meningen de skal trå på.

Ekstra vanskelig:

Dersom det finnes en sten, en tønne, trapp eller lignende kan du sette stigen opp mot dette. Det samme kan du gjøre med en planke. Dessto mer den skrå oppover, dessto vanskelig er det. Å legge stigen mellom to objekt slik at det blir som en bro er også en øvelse som krever konsentrasjon av hunden. Disse øvelsene fungerer best med korte stiger.



Sakset fra Groruddalen Dyreklinikk a.s. sitt informasjonsblad "Dyrlegens venner" av Per-Jostein Matre.

To hunder i samme hushold

dobbel glede - firedobbelt slit?

To hunder i samme hushold, dobbel glede, eller firedobbelt slit? Ja, i utgangspunktet kan det være slik. Det å ha flere hunder sammen skulle egentlig bringe dobbel glede, og til tider mye slit.

På bakgrunn av kontakt med en lang rekke folk som har skaffet seg flere hunder, gjør jeg meg en del tanker om dette. Det er i aller høyeste grad interessant å se nærmere på det som folk ofte rapporterer som problem når de bringer inn nye medlemmer i flokken.

Det å føre inn nye medlemmer, vil alltid være en stressbelastning. Det skaper uro, og det tar tid før flokken stabiliserer seg. Dette er naturlig, og en skal ikke uroe seg for mye på dette grunnlaget. Det som kan være mer bekymringsfullt, er om uroa fortsetter over tid. Eller om det kommer til voldsmheter, og at dette blir et mønster som vanskelig lar seg stoppe.

Før vi går nærmere inn på dette, vil jeg ta for meg noen enkle eksempler. En familie har hatt hund i to år og vil gjerne skaffe seg en hund til. Etter en stund bekymrer det familien at den eldste hunden er for "ettergIVEN". Den yngste hunden, nå

seks måneder, henger i halsen på den eldste og provoserer til stadighet. Den eldste bøyer av, og virker som tålmodgheten selv. Burde ikke egentlig den eldste tatt igjen litt mer. Satt jypningen på plass? I løpet av informasjonsstrømmen kommer det frem at det av og til bli en eksplosjon fra den eldste. Er dette naturlig da? - Begge deler er like naturlig. Det som er interessant her, er å se nærmere på hva den eldste gir uttrykk for.

Den eldste viser gjennom sin atferd aggresjonsdemping, og svarer ikke på provokasjonene fra den yngste. Dette er et godt tegn. Og en atferd voksne hunder skal ha. Derimot gir den klar beskjed når grensa er nådd, da skjer det oftest på dens egne premisser.

Skulle vi gått inn som "ledere" i slike tilfelle og stoppet den yngste? Ja, i mange tilfelle kan dette være riktig. Det er jo tross alt vi som skal holde ro og orden i flokken.

Et annet eksempel vi kan ta for oss, er familien som opplever at den eldste hunden ikke tillater den yngste noe som helst. Den "overbeskytter". Den yngste kan i spesielle tilfeller utvikle skepsis, og blir

ofte den tilbaketrekte eller usikre. Dette fenomenet er det mange som opplever.

I slike tilfeller må en gå inn og stoppe eldstemann samtidig som det understreker hvor viktig det er at den yngste blir trent alene. Her snakker jeg om all form for trening.

Det er således på sin plass å trekke en konklusjon allerede nå. Dobbel glede er det nok, men i de aller fleste tilfelle også dobbel jobb.



ill. Per Holcks

Sakset fra Svensk Hundesport nr. 5-92. Skrevet av "Blac Jack".

HVA GJØR MAN IKKE FOR SIN HUND?

En pigg liten valp med det hyggelige navnet Flaks (i et for tidlig født kull var han den eneste som overlevde) skulle overlates til sine nye eiere. Ettersom det var en livlig hundegutt var oppdretteren ekstra nøye med at de nye eierne ikke fikk ta ham opp i sengen, da det var stor sjanse for at lille Flaks skulle hoppe ned og i verste fall brette et ben.

Etter et par dager ringte den nye hundeeieren og fortalte fnisende at Flaks selvfølgelig lå i sengen. Oppdretteren bleknet og begynte å samle seg til et skikkelig sinneutbrudd, men tok det likevel rolig til å begynne med:

- "Men sa jeg ikke at . . ."

- "Javisst, jo, jeg glemte visst å si at vi på forhånd hadde saget av alle fire bena på sengen!"

Hva gjør man ikke for sin hund!

Sakset fra Groruddalen Dyreklinikk a.s. sitt informasjonsblad "Dyrlegens venner" av Harald Small.

HOFTELEDDS-DYSPLASI

Hofteledds-dysplasi (HD) hos hund er en arvelig utviklingsdefekt der samspillet mellom arv og miljø bestemmer graden av lidelsen. Der som hunden er sterkt arvelig belastet, vil sykdomstegnene oppstå uansett hva vi prøver å gjøre på miljøsidene. Av miljøforholdene er foring i valpetiden sansynligvis den viktigste faktoren for å forhindre eller framskynde sykdomsbildet.

Ved HD oppstår en unormal utvikling av hofteleddet. Hofteskåla blir for grunn og lårhodet blir for lite. Vanligvis ses ikke denne feilutviklingen før hunden er 8 - 10 måneder og oppover til 2 års alderen. Resultatet av feilutviklingen blir "slark" i leddet med overstramming av leddkapsel og leddbånd. Likeens blir leddbrusken raskt nedslitt. Vi får slitasjeskader og forkalkinger. Dette nedsetter bevegeligheten i leddet og kan være svært smertefullt for hunden.

HD er en lidelse som blir registrert i Norsk Kennel Klubb. Registreringen gjelder for de fleste brukshundraser og store selskaphunder. Når hunden så og si er utvokst, d.v.s. i 12 - 16 måneders alderen - noen hunder må være over 18 måneder, blir det tatt røntgenbilder av hoftene samtidig som hunden blir

ID-merket i øret, hvis dette ikke er gjort tidligere. Det er viktig at så mange hunder som mulig i et kull blir fotografert. Noen spesialklubber er flinke og ligger på en fotofrekvens på opptil 80% av alle hundene i rasen, mens andre raser dessverre bare kan vise til at 20-30% av individene blir fotografert. Få fotograferte hunder fører til stor usikkerhet i utvalget av fremtidige avlsdyr.

Forandringer i hoftene blir her i Norge beskrevet som: fri, svak grad, middels grad og sterk grad av HD. I tillegg blir det sagt noe om såkalte "sekundære forandringer"; d.v.s. grad av forkalking og slitasje i hofteleddet.

Hvis hunden din får diagnosen HD, hva betyr dette rent praktisk?

I første omgang er dette avhengig av graden av dysplasi. En hund med svak grad kan sansynligvis leve et langt liv uten plager. Men hunden bør slett ikke brukes i avlen. Er dysplasien av alvorligere grad, middels eller sterk, kan dette føre til problem av varierende grad. Dersom det oppdages sterk grad på en ung hund der dysplasi

tydelig plager hunden, må den kanskje avlives. Etter få år vil de fleste hundene med middels eller sterk grad, vise tegn på nedsatt bevegelse og smerter.

Ved mosjon vil en hund med mye HD vise forkortet skrittlengde. Ved trav vil den raskere gå over i galopp enn en frisk hund. Ved bøy og strekk i leddet vil du kunne føle eller høre knepplyder. Ved rotasjon eller strekk bakover, vil hunden ømme seg. Dersom forandringene blir svært alvorlige, vil kanskje hunden kvie seg for å reise seg. Den må liksom "gå seg til" etter hvile.

Hva kan gjøres?

Dette er igjen avhengig av graden og mengden med forkalkninger og slitasje. Jevn og daglig mosjon er svært viktig.

Unngå sykling på asfalt. Hunden må ikke belastes f.eks. som trekkhund. Mosjon i dyp sne må vanligvis unngås dersom hunden ikke er

gradvis trent opp til dette. Om vintren er et hundedekken som var mer over kryss og hofter til stor hjelp. Improviser og lag gjerne noe selv i tovet ull. Det er svært viktig at lår og kryssmuskulatur bygges opp og holdes i jevn trim.

Unngå for en hver pris at hunden blir overvektig. En kilo vektøkning gir 4 kilo trykkøkning per. kv.cm leddflate.

Hunder med HD kan behandles. Tilskudd av et spesielt C-vitamin, C-flex, har vist seg egnet i mange tilfeller. Veterinæren kan hjelpe deg med dette. Forøvrig finnes en lang liste av medisiner som kan brukes. Bruk av gammabestråling har vist seg effektivt. Og andre hunder blir svært bedre etter en serie med behandlinger hos veterinærer som behersker akupunktur. I enkelte tilfeller har HD blitt behandlet med kirurgi. Forskjellige metoder er beskrevet, men resultatet er usikkert. I uttalte tilfeller har det i utlandet blitt satt inn kunstige hofteledd.

Sakset fra "Schäferhunden" nr. 3 - juni 1992.
Originaltittel "What not to call your dog".

Hva man IKKE bør kalle sin hund . . .

Alle som har en hund gir den gjerne kjæle navn som "Rex" eller "Bamse". Jeg kaller min for "Sex".

Nå har det seg slik at det har vært endel bry med Sex. Da jeg gikk til kømnerkontoret for å fornye hundeskatten hans, sa jeg til kontoristen at jeg ville ha lisens for Sex. Han svarte: "Det ønsker jeg meg også". Da sa jeg: "Men dette er til en hund". Kontoristen sa at han ikke brydde seg om hvordan hun så ut. Da sa jeg: "Du forstår ikke, jeg har hatt Sex siden jeg var ni år gammel". Han sa at jeg måtte ha vært et makeløst barn.

Da jeg var nygift og dro på bryllupsreise tok jeg hunden med meg. Til hotellportieren sa jeg at jeg ville ha et rom for min kone og meg og et annet rom for Sex. Portieren sa at alle rom på hotellet kunne brukes til sex. Jeg sa: "Du forstår ikke, Sex holder meg våken hele natten". Han sa: "Meg også".

En dag meldte jeg Sex på til utstilling, men rett før bedømmelsen skulle begynne stakk hunden av. En annen utstiller lurte på hvorfor jeg bare stod der og så meg omkring. Jeg sa til ham at jeg hadde tenkt å ha Sex i utstillingsringen. Han sa at jeg burde ha solgt egne biletter. "Men du forstår ikke", sa jeg, "jeg hadde håpet på å ha oppvisning med Sex i TV". Han syntes jeg var en skikkelig skrythals.

Da min kone og jeg skulle separeres gikk vi til rettsak for å sloss om hvem som skulle ha hunden. Jeg sa: "Herr dommer, jeg hadde Sex før jeg giftet meg". Dommeren svarte: "Det hadde jeg også". Da sa jeg at etter at jeg giftet meg, ble jeg lei Sex. Dommeren sa: "Slik gikk det med meg også".

I går stakk Sex av igjen. Jeg lette rundt byen i flere timer. En politimann kom frem til meg og spurte: "Hva holder du på med klokken fire om morgenen i dette strøket"? Jeg svarte at jeg lette etter Sex. Saken min skal behandles på mandag.



HØSTEN 1992

Onsdag 26. august kl. 18.00. startet vi på'n igjen med miljøtrening på Teigen. Planen er at vi skal ha tilbud om kjøring med vogn for dem som ønsker det, agilityløype for dem som er interessert i det og vanlig miljø- og litt lydighetstrening for dem som trenger og ønsker det.

Mange sliter med hunder som ikke takler andre hunder. Ta den/de med nedover og vær med på trening. Det er utrolig hvor mye bedre hunden blir til å takle denne situasjonen når man trener på riktig måte. Dessuten diskuterer vi problemer over en kopp kaffe i pausen.

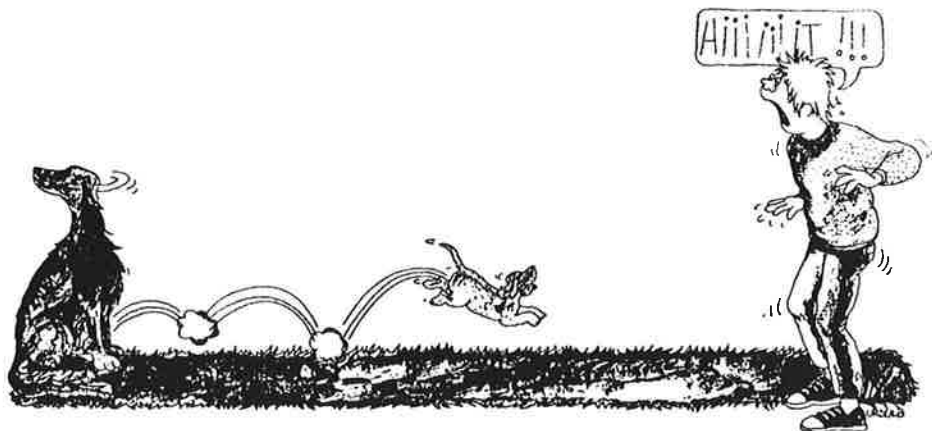
I sommer gikk STBK til innkjøp av en Sacco-vogn for at interesserte medlemmer skal få prøve å kjøre 4-hjuls vogn med sin(e) hunder. Den er utstyrt både for en og to hunder. Det er mulighet for å prøve vogna

på onsdager - man kan kjøre ut på Årsøya der det er flat og fin grusveg.

Torsdag 17. september - altså nært forestående - blir det møte med Per Jostein Matre igjen. Tema denne gangen er "Aggresjon:dominans hos hund". Når er hunden aggressiv og når er den dominant? Hva skyldes de to atferdene og hvordan skal man forholde seg til dem? Møt opp på Selbu videregående kl. 19.00.

Trekkhundgruppa har planer om handikapkjøring søndag 20. september. Turen går til Hersjøhytta. Torger Sletner er primus motor for det opplegget.

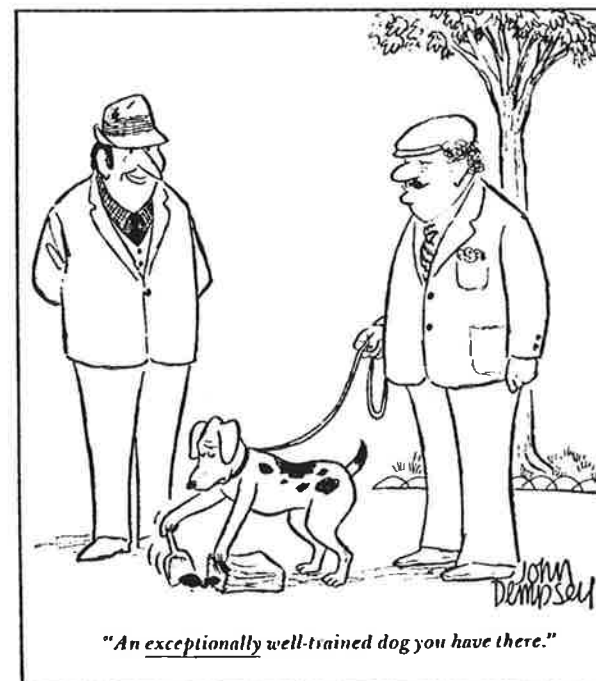
Litt for en hver smak. Still opp der du har lyst - **det er morro å jobbe med hund!**



Fra en "Rusken" kampanje

Til hundeeieren:

Når hunden har gjort hva den skulle og måtte, den gjorde en lort og hadde ingen potte. Da, hundeeier, kjære, bruk plastposen din, du må ikke være et forsøplingssvin. Det går ikke an å gå fra kladasen! Putt den i påsan og ta med deg stasen!



"An exceptionally well-trained dog you have there."

Stig Meier Berg

7580 SELBU

***POSITIVE
fritidstiltak
fortjener
støtte...***

Vi gjør det med glede....



**SELBU
SPAREBANK**